

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

X. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2013. NYÁR

Fogadd el...

Fogadd el, Uram, szabadságomat,
Fogadd egészen.
Vedd értelmemet, akaratomat
S emlékezésem.
Mindazt, amim van, és ami
Vagyok,
Te adtad, ingyen.
Visszaadok, Uram, visszaadok
Egyszerre mindent.
Legyen fölöttem korlátlan úr
Rendelkezésed.
Csak egyet hagyj meg ajándékul:
Szeretnem téged.
Csak a szeretet maradjon enyém
A kegyelemmel,
S minden, de minden gazdagság
Enyém,
Más semmi nem kell.

Loyolai Szent Ignác imája –
Sík Sándor verse

Szent Benedek Zarándoklat 2013.

Immár hagyományosan július 11-én, Szent Benedek ünnepén, érkezett meg az a 120 fős zarándokcsoport, amely 5 nap alatt gyalog tette meg a Pannonalma és Tihany közötti 115 km-es útvonalat. A megfáradt, de lélekben feltöltődött zarándokokat hangos harangszóval, majd az ünnepi szentmise után halászlével fogadta a Tihanyi Bencés Apátság közössége.

„Az apostolok visszatértek Jézushoz és elbeszéltek neki mindazt, amit tettek és tanítottak.

Erre így szólt: „Jöjjetek félre egy magányos helyre és pihenjétek ki magatokat egy kicsit.” Olyan sokan jöttek-mentek ugyanis, hogy enni sem maradt idejük. Egy magányos helyre veztek hát, hogy egyedül legyenek.”
/Mk6,30-32/

Lehet, hogy abban a korban vagyok, hogy egyre inkább oda kell figyelnem arra, mennyit, mikor és hogyan pihenek. Gyónásaimban, lelki beszélgetéseimben egyre többször kerül elő ez a téma. Vajon miért kell tudatosan arra figyelni, hogy testileg-lelkileg, időről-időre regenerálódjunk? Miért érzem megint, hogy az árral szemben úszom? Hogyan függ ez össze a gyerekneveléssel? Egy-két gondolatot hadd vessek fel ezzel kapcsolatban. Ha a gyerekkorom nyáira gondolok, mindig a végtelen szabadság, a csönd, a sok elfolyó idő jut eszembe. Emlékszem a nyár illatára, a teljes kikapcsolódásra, az időtlen játékokra, és a sok csendre, ami körülvett. Nem akarok „bezzeg az én időmben”, meg a „mai gyerekeknek már nincs” kezdetű mondatokat írni. Szeretném, ha a gyerekeimnek is sok ilyen végtelen, számolatlan, percük lenne a nyárban, mert rájöttem, hogy most is ebből élek. Akkor levonhatom a tanulságot: most én adhatom meg, vagy ronthatom el a gyermekeim pihenését, elcsendesedni tudását. Egyáltalán azt, hogy igénye legyen pihenni, tudjon kikapcsolódni. Gondolkozzunk együtt!
» folyt. a 2. oldalon »

A papok küldetése

Szent Péter és Pál apostol ünnepének előestéjén két tihanyi bencés szerzetest – Ágoston és Jeromos testvért – Várszegi Asztrik pannonhalmi főapát és püspök úr áldozópappá szentelte – itt a tihanyi apátsági templomban. Ugyanezen hét elején, Keresztelő Szent János születésének ünnepén, szintén szép ünnepe volt a közösségnek: egy új testvér – *András testvér* – magára öltötte a szerzetesi ruhát. Nincsenek arról történelmi források vagy feljegyzések vagy akárcsak utalások, hogy az 1055-ben alapított monostorban valaha is papokat szenteltek. A kora újkortól kezdve 2012. július 1-ig a tihanyi monostor a Pannonhalmi Főapátságtól függő monostor volt, így örökfogadalmat is mindig Pannonhalmán tett minden magyar bencés, továbbá ott részesültek az egyházi rend különböző fokozataiban. Amikor bármely szerzetesközösség új testvérral gyarapszik, és a testvérek véglegesen elkötelezik magukat a szerzetesi életre, vagy részesülnek a papság szentségében – ez mindig Istenünk ajándéka, és nem elsősorban emberi törekvések eredménye. Isten, aki Jézus Krisztusban beletestesült az emberi történelembe – valóságos Istenként valóságos ember lett –, az emberi történelem „hátralévő” részében nemcsak lelki, szellemi, „belső” valóságokban folytatja a megváltás művét, hanem érzékelhető, jól látható, elterjedt, fogható és megszentelt jeleken keresztül.

» folytatás a 2. oldalon »

Az apostolok visszatértek Jézushoz...

» folytatás az 1. oldalról »

Tényleg tanítható a pihenés? Van-e felelősségem abban, hogyha a gyermekeim felnőnek megtanultak pihenni, önmagukra figyelni, megállni? Van-e kihatással a gyerekkor a felnőtt életstílusra? Ilyen módon megelőzhetem-e hogy én vagy a gyermekeim egyszer teljesen kimerüljenek, ezért egészségük elromoljon? Meghosszabbítható-e az élet a helyes életstílussal?

Azt gondolom, a gyerekek tőlünk tanulják meg azt is, hogyan kell pihenni. Mikor kell megállni, hogyan kell néha rendet rakni kívül-belül, hogyan kell néha csendet teremteni magunkban, hogy a dolgok megfelelő helyre kerüljenek. Nagy felelősség ez.

Ha rajtam azt látják, mindig csak loholok, programokat szervezek, állandóan pörgök, ők is átveszik ezt az életstílust. De ha engedem, hogy számukra is néha elfolyjon az idő, ha adok teret annak, hogy lazítsanak, szép lassan talán kialakul bennük az igény a pihenésre, a regenerálódásra.

Egyik tanárom mesélte, hogy a katonaságnál egyik társuk az éjszakai őrsgben olyan hangosan kezdett el sírni és kiabálni, hogy le kellett váltani. A lelkész, aki később beszélgetett vele elmesélte, hogy erre az emberre rátört a csend és nem bírta elviselni.

Elmesélte, hogy gyerekkorában mindig zaj vette körül. Otthon folyamatosan ment a tévé, vagy a rádió, az autóban, buszon mindig zenét hallgatott, sohasem mert egyedül, csöndben maradni.

Vajon a mi gyerekeink tudnak-e néha csendben lenni? Megtanulják-e hogy a tévé nézés nem mindig kikapcsolódás? Veszem-e a fáradságot hogy sportoljak, kártyázzak, olvassak velük? Megtanítjuk-e őket arra, hogy mi az igazi pihenés? Látnak-e engem olvasni, sportolni, csöndben ülni, sétálni? Látják-e rajtam hogy törekszem magam testileg-lelkileg rendben tartani?

Örülök, hogy ehhez a témához is találtam idézetet a Bibliában. Jézusnak gondja van arra, hogy barátai és tanítványai kipihenjék magukat a szolgálat után. Mit tesz? Elvitte őket egy magányos helyre, hogy egyedül legyenek. Úgy tudom elképzelni, Jézus szerette volna, ha az apostolok kibeszélik magukat, elmesélik gondjukat-bajukat. Meghallgatta őket, szolgált nekik, hogy kipihenhessék magukat, mert tudta, hogy mindig újra és újra szükségünk van egy kis magányra, csendre, és arra, hogy Jézussal (és azokkal, akiket szeretünk) kibeszéljük magunkat. Jézus tudja, hogy csak így lehet egymást és az embertársainkat szolgálni.

Sok közös, beszélgetős, kártyázós, játszós pihenést kívánok mindenkinek!

/Cs.T.Hanna/

A papok küldetése

» Folytatás az 1. oldalról »

A Krisztus által rendelt papság legfontosabb feladata, hogy ezeken az Istenünk szeretetét, jóságát és irgalmasságát közlő jeleken, vagyis a szentségeken keresztül folytassa a megváltás művét. A megváltás folyamatossága azt jelenti, hogy az Istent megsejtő, Istennel élményszerűen találkozó ember, „leteszi” régi önmagát a keresztség és a bűnbánat szentségében, és válaszol Isten hívására, részesedik Istenünk gazdag életében a bérmálás, az Eukarisztia, a házasság, az egyházi rend és a betegek szentsége által. A pap Istenünk eszköze, hogy mind több ember találkozzon Teremtőnkkel és Mennyei Atyánkkal, és Jézus

Krisztussal, aki megszabadított és most is megszabadít bennünket bűneinkből, olykor elrontott életünkől. A pap fontos feladata az igehirdetés is: az örömhír hirdetése. Az örömhír hirdetése azt jelenti, hogy továbbadja, lefordítja az evangéliumot, Jézus életét az aktuális hallgatóknak, tanúságot tesz a feltámadás valóságáról (életével és buzgóságával!), és szintén tanúságot tesz arról, hogy az evangéliumi történetek nemcsak múltbéli szép emlékek, hanem itt és most ezen történetek szereplőivé válhatunk: a hit révén megtapasztalhatjuk Jézus gyógyító erejét, követhetjük őt a Golgotára, és feltámadhatunk Vele együtt – újból és újból!

Imádkozzunk testvéreim gyakran Urunkhoz és Éltetőnkhez, hogy akik most a papi rendbe léptek – emberi gyarlóságai ellenére – egyre jobban hasonlítsanak Szent Péter és Pál apostolhoz, akik Istenünk irgalmasságát és életét „élményszerűen” megtapasztalva, vérük ontásáig kitartottak Krisztus szeretetében és a szorongatott római keresztény közösség szolgálatában.

Ágoston testvér

Hittanversenyen voltunk

Április 13-án nagy izgalommal, de lelkiismeretes felkészülés birtokában utaztunk Veszprémbe, a Hittudományi Főiskolába. A Veszprémi Főegyházmege hosszú évek óta meghirdeti hittanversenyét, ahol a tihanyi csapatok hagyományosan indulnak, és dobogós helyeken végeznek. Az eddig kétfordulós vetélkedő az idén csak egyfordulós volt, amely komoly felkészülést igényelt. A 4x20 oldalas, többszáz feladatot tartalmazó ún. edzési anyag állt rendelkezésünkre, Antal Ilona egyházmegyei hitoktatási felelős jóvoltából. Elsősorban a Szentírás, és a Hit éve adták a versenyzés feladatainak gerincét. Négy korcsoportban lehetett nevezni. 4-5; 6-7; 8. osztály és középiskola.

A III. helyezett 6. osztályos csapat

Pizza volt ebédre

A múlt tanévben iskolai hittanórát nem tartottam, de a résztvevők versenyre való felkészítését Richárd atya rám bízta. Voltak aggályaim, amikor Radó László igazgató úr segítségével felmértük a versenyzők szabadidejét. Kiderült, hogy csak a szombat jöhet számításba. Örömmel töltött el, hogy régebbi hittanosaim (versenyzőim), egyhangúlag vállalták, hogy néhány szombaton bejöjjenek gyakorolni.

Az április 13-i másfél órás verseny rendezése korrekt volt, az írásbeli gyakorló feladatokat csapataink mind megoldották. Nagy fegyelem, kulturált viselkedés, derűs, bölcs irányítás

(hála érte Vasáros József atyának és Antal Ilonának) mellett lehetett csak megoldani, hogy a több száz fiatal alkotni, dolgozni tudjon. Nagyon izgultam gyermekeinkért, derék helytállást vártam tőlük! De az eredményhirdetésre majdnem két hónapot kellett várni. Erre június 8-án, a veszprémi Szilágyi Erzsébet Katolikus Iskolában került sor, a hittanos találkozó keretében. Fontos, hogy a Tihanyi Bencés Iskola igazgatója Radó László és felesége, Radó Krisztina (mindketten hitoktatók) jelen voltak e vidám, ünnepélyes programon.

Büszke vagyok tanítványainkra! Az 5. osztályos Baranyai Marcell, Szabó Sámuel, Varga Zsolt, Heilig János korcsoportjában az 1. helyen végeztek! A 6. osztályos Bazsika Eszter, Bölcs Bendegúz, Péntek Anna, Ulrich Marcell a 3. helyet szerezték meg! Értékes könyveket, okleveleket kaptak és kedves, emlékeztető ajándékokat.

Szabó Sámuel az 5. osztályos csapat 1. díjával.

Óvodás hittanosaimmal ismét beneveztünk a rajzpályázatra. A gyermekek szabadon választhattak témát bibliai eseményekből. A 13 munkából 7 rajz kis gazdája részesült szép elismerésben. A díjakat én vettem át, de ünnepélyes keretek között az óvónők jelenlétében kapta meg Baranyai Csenge, Érdi János, Kenyeres Blanka, Farkas Noel, Lipovszky Áron, Izsák Hanna és Bősze Péter! Gratulálunk minden eredményes tanulónknak!

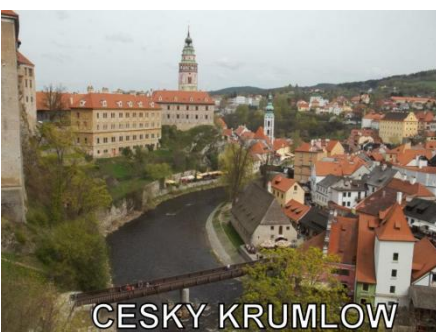
Boksay Györgyné Éva néni

Élmény, izgalom, katarzis: egy felejthetetlen énekkaros kirándulás

ÉNEKKARUNK A MELKI APÁTSÁG UDVARÁN

Hosszas telefonálás és egy kis osztrák rendőri közreműködés után megérkezett a segítség. Késő este érkeztünk a mesés cseh kisvárosba, Cesky-Krumlowba,

CESKY KRUMLOW

melynek titkaival másnap ismerkedhettünk meg. A városnézés után bevezettek bennünket a cseh serfőzés rejtelseibe, majd hatalmas sült csülökkel csillapíthattuk éhségünket. Nem akartunk eltérni a cseh hagyományoktól, ezért az elfogyasztott csülköt alaposan megáztattuk a helyben főzött sörben. A finom vacsorák elfogyasztása közben alkalmunk nyílt megismerkedni a legendás cseh kiskocsmák vérbeli hangulatával is. Utolsó napunkon énekkarunk bemutathatta felkészültségét és gyönyörű hangzását a Szent Vitus templomban tartott szentmisén. Hazafelé Budejovicében ebédeltünk, majd az elmaradhatatlan bevásárlás után kicsit fáradtan, rekedten, de csodálatos élményekkel telve tértünk haza szeretteinkhez. Köszönöm az énekkar meghívását és Adalbert atya nagyszerű szervezését. Remélem, lesz még részem mindkettőben.

Csizmazia Zsolt

A Tihanyi Bencés Apátsági Templom Énekkara egy nagyszerű utazásra invitált, méghozzá olyan tájra, országba, ahová mindig vágyakoztam. Természetesen azonnal igent mondtam a csehországi kirándulásra. A jó hangulatú, vidám társaság első állomása a melki apátság volt. A szemet gyönyörködtető kiállítások után énekkarunk kipróbálhatta a káprázó szépségű barokk templom nagyszerű akusztikáját, majd az apátságból nyíló mesés panorámát csodálhattuk meg. Utunkat folytatva következtek kirándulásunk legizgalmasabb órái. Valahol Európában, de már közel a cseh határhoz a már évek óta nagy meglepéssel igénybe vett utazási iroda autóbuzsa felmondta a szolgálatot.

VALAHOL EURÓPÁBAN

Én jól tudom, ki Ő

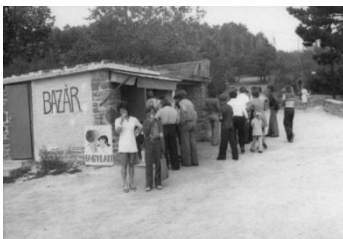
Zsúfolt reggel volt a rendelőben, amikor fél 9 körül bejött egy bekötözött ujjú idős úr. Rögtön szólt, hogy siet, mert 9 órakor van egy fontos találkozója. Kértem, hogy foglaljon helyet, tudván, hogy eltelik még fél óra, míg megérkezik az orvos. Figyeltem, milyen türelmetlenül néz percenként az órájára. Idő közben arra gondoltam, hogy nem lenne rossz, ha levennem a kötését, és megnézném, miről van szó. A seb nem tűnt olyan súlyosnak. Az orvosra várva eldöntöttem, hogy fertőtlenítem a sebet, és egy kis beszélgetésbe elegyedtem. Megkérdeztem, hogy mennyire fontos a találkozója, és hogy nem szeretné-e mégis megvárni az orvost a seb kezelésére. Azt válaszolta, hogy feltétlenül az idősek otthonába kell mennie, ahogy évek óta mindig teszi, hogy reggelizzen a feleségével. Udvariasan a felesége egészségére felől érdeklődtem. Az idős úr kedvesen elmesélte, hogy Alzheimer kóros felesége 7 éve él az idősek otthonában. Arra gondoltam, hogy a feleség egy tiszta pillanatában esetleg felizgatná magát az ő késése miatt, siettem, hogy kezeljem a sebet. De az idős úr elmagyarázta, hogy neje 5 éve nem ismeri fel. Akkor csodálkozva megkérdeztem: És Ön minden reggel elmegy, hogy együtt reggelizzenek? Egy édes mosoly, és egy lágy kézsíogatás közben válaszolta: Az igaz, hogy Ő már nem tudja, ki vagyok, de én jól tudom, ki ő!

Szó nélkül maradtam, és kellemes borzongás futott végig rajtam, miközben néztem a siető léptekkel távolodó öreget. Lenyeltem a könnyeimet, miközben arra gondoltam: ez az, amit az élettől szeretnék! Hiszen tulajdonképpen ilyen az igazi szerelem! Nem feltétlenül fizikai, és nem is ideálisan romantikus. Szeretni azt jelenti, hogy elfogadjuk azt, ami volt, ami van, ami lesz, és azt, ami még nem történt meg. Nem feltétlenül azok a boldog és kiteljesedett emberek, akiknek minden dologból a legjobb van, hanem azok, akik a legjobbat tudják kihozni mindabból, amijük van.

Forrás: www.laudeturkincsek.blogspot.hu

Gyermekkorom húsító emlékei

Annak idején a nyár közeledtével minden óvodás, - köztük én is - azt leste a kerítésre kapaszkodva, hogy mikor nyit ki a Rozmics bácsi. Amikor május vége felé észrevettük a mozgolódást, edénycsörgést, takarítást, és éreztük a főtt vaníliafagylalt illatát, tudtuk, hogy a vasárnapi mise után a Visszhang domb felé kanyarodik a család. Odaérve a kínálatot betűztük. Vanília és citrom mindig volt, csokoládé és eper ritkábban, de igazából többre nem is volt szükség, mindig tudtunk választani.

Rozmics bácsi szeretett minket, gyerekeket, és sosem haragudott, ha megréztünk. Csak mosolygott, amikor a pult alá settenkedve hirtelen felálltunk és megijesztettük. Aztán persze elszaladtunk, de aki nem volt elég gyors, az kapott egy kis hidegzuhanyt a kanálmosó vízből. Hogy miért mindig olyan színű fagylaltot kaptam, mint amilyen színű ruhám volt? Én nem tudom.

Egyszerű nyári fagylalt / parfé/

4 egész tojást 16 dkg cukorral gőz felett folyamatos keverés mellett felforrósítjuk, majd robotgéppel kihülésig habbá verjük. Kézi habverővel fél liter tejszín kemény habját beleforgatjuk, majd folpackkal bélelt őzgerincformába töltjük.

Lehet bele még csokoládét, gyümölcsöt, aszalt szilvát, diót, mogyorót tenni. Pár óra fagyasztás után a formából kiborítva könnyen szeletelhető.

Bozóky Ágota

Ismerd meg a fíliákat!

Augusztus 5 – 9 között ezzel a címmel kerül megrendezésre idei ministráns táborunk. Mint már a címe is sugallja, idén a Tihanyi Bencés Apátság és Aszófő fíliáival ismerkedhetnek meg ministránsaink és a tábor iránt érdeklődő gyermekek. Kerékpárral ellátogatunk Balatonszőlőre, Balatonudvariba, Örvényesre és Aszófőre, ahol a tábor szálláshelye is lesz. Egy hajókirándulás keretében megismerkedünk a balatonfüredi Kerek templommal is. A táborba jelentkezni lehet július 21-ig a **+36-20/215-30-90** telefonszámon, a **csizsolt64@gmail.com** e-mail címen, vagy személyesen szentmisék után a sekrestyében. A táborba elsősorban az általános iskola 3. osztályát kijárt és ennél nagyobb gyermekek jelentkezését várjuk!

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja
A kiadásért
felelős:
Dr. Korzenszky
Richárd OSB
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Bozóky Ágota
Cszimazia Zsolt
Cs.Török Hanna

Tihanyi
Bencés
Apátság

Keresztelések:

2013. május 26. Ákos Maklár-Pap Szabolcs és Maklár-Papné Kele Zita gyermeke

Házasságkötés:

2013. július 13. Máté László és Balogh Aranka (az aszófői templomban)

Halottaink:

2013. ápr. 14. Kántás Károly Almási Borbála férje élt: 71 évet
2013. jún. 25. Kötél János Molnár Erzsébet élettársa élt: 83 évet

”Szolgáidon láttassad dolgoidat...”

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A legforróbb nyári hónapban, júliusban emlékezünk meg a szeretetszolgálati munkásokról, azaz a diakónusokról. Ilyenkor különösen is sokat gondolunk azokra, akik ezt a nehéz, de annál nemesebb szolgálatot végzik, a legkülönbözőbb intézményekben. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben olvasunk

arról, hogy Istvánt az elsők között választják diakónussá mivel hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt. Sajnos később vértanúhalált halt, ezt követően megindult a véres keresztyénüldözés, sokaknak el kellett hagyniuk a jeruzsálemi

közösséget. A legtöbben Antiókhiaába menekültek és ott kezdtek új életet. Ez a város rohamosan fejlődő központ volt a nagy Római Birodalmon belül, több mint fél millió lakossal, sportpályákkal, fürdőkkel, szemet gyönyörködtető parkokkal! Hihetetlen nagy vonzása volt tehát ennek az abszolút világi centrumnak, éppen ezért konkrét kérdésként fogalmazódott meg az, hogy vajon képes lesz-e megmaradni az oda költözött hívők csoportja, vagy pedig talán

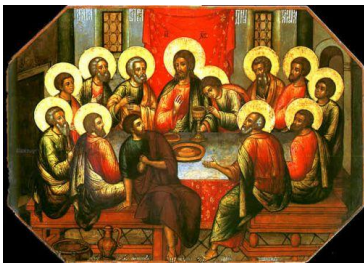
asszimilálódik? Több oka volt annak, hogy ez a kis közösség nemcsak hogy megmaradt, hanem egyre erősebbé is vált. Az első dolog ami jellemző volt rájuk, keresve a kiutat, hogy bátran hirdették az Úr Jézust! Elmentek a helyi zsinagógába és felkeresték az ott élő hittestvéreket, összeültek velük és elbeszéltek, hogy mi mindenben mentek keresztül és miért is szeretnének ott bekapcsolódni az adott gyülekezetbe. Azt írja velük kapcsolatban Lukács evangélista, hogy látható módon velük volt az „Úr keze”! Akit az Isten keze óv és véd az áldott ember. Ez a kis közösség nem a saját, hanem az Isten erejében bízott

és így hirdették Krisztus nagyságát. A második dolog ami kiderül róluk az az, hogy hitük és összefogásuk híre Jeruzsálemig is eljutott, pedig a két város földrajzilag igen távol esett egymástól. A jeruzsálemi vének tanácsa úgy döntött, hogy segítőt küld hozzájuk Barnabás személyében – akinek a neve annyit jelent: a vigasztalás fia.

ANDRÁS+KERESZT

Amikor közénk érkezett egy olyan dolgot vett észre, amit más nem nagyon: „látta az Isten kegyelmének munkáját és örvendezett!” A mai embernél mi az első amikor messze vidékről hazatér? Elmondja a táj szépségét, mesél az ott élő emberekről, elmeséli, hogy milyen étkezési szokások vannak ott, és ez miben tér el a sajátunktól stb. Tehát csak a földiekről szól a beszámoló! Barnabás azonban lelki összetevőket vett észre: látta az ő bátor helyállásukat, látta a nyílt színvallásukat, és látta az áldozat hozatalukat, amit a fennmaradás érdekében tettek. De vajon mi váltotta ki bennük ezt az ébredést? Egy megdöbbentő gyilkosság, István vértanúsága! Az Úristen számunkra sokszor az érthetlenség homályába burkolja az eseményeket: egy ember halála kellett ahhoz, hogy egy közösség éljen! Nem vetette őket vissza ez a csapás, hanem inkább erőt adott nekik. Barnabás tehát ezt a

emberekről, elmeséli, hogy milyen étkezési szokások vannak ott, és ez miben tér

el a sajátunktól stb. Tehát csak a földiekről szól a beszámoló! Barnabás azonban lelki összetevőket vett észre: látta az ő bátor helyállásukat, látta a nyílt színvallásukat, és látta az áldozat hozatalukat, amit a fennmaradás érdekében tettek. De vajon mi váltotta ki bennük ezt az ébredést? Egy megdöbbentő gyilkosság, István vértanúsága! Az Úristen számunkra sokszor az érthetlenség homályába burkolja az eseményeket: egy ember halála kellett ahhoz, hogy egy közösség éljen! Nem vetette őket vissza ez a csapás, hanem inkább erőt adott nekik. Barnabás tehát ezt a

ÁLDÁS, BÉKESSÉG

lelki elszántságot látta és érezte meg. És végül harmadjára, amit kijelenthetünk ennél a gyülekezetenél, az a megértés és a törődés. Amikor látták Barnabáson a fáradságot, akkor sem hurrogták le, hanem az mondták neki, hogy „menj el és hívd meg valakit segítőnek, aki majd felvált téged a munkában.” Hogyan figyeltek egymásra? – nem irigykedve, nem a másikon fogást keresve, hanem segítő szándékkal! Igen fontos, hogy 2013-ban is, fejet hajtsunk a diakónusok előtt, akik nem a pénz hajszolása érdekében, hanem a szeretet jegyében végzik emberfeletti erővel e nemes szolgálatot. Valóban emberfeletti munka ez, hiszen ha Istenbe vetett hittel nem rendelkeznének, akkor ideje korán feladnák a munkát, ha az ember feletti hatalmat nem kérnék nap mint nap, akkor összeroskadtának a feladatok nyomása alatt! Ezt a munkát csak a hit, remény, szeretet hármasságának birtoklásában lehet jól végezni: hinni a minket alkotó Istenben, reménykedni az Ő segítségével, és így szeretettel gondolni az eljövendőre. Legyen ez valamennyiünk betöltendő küldetése!

Áldást és békességet kíván: Császár Attila református lelkész

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETEINK RENDJE:

JÚLIUS 14-én, 14 órakor

JÚLIUS 28-án, 14 órakor

AUGUSZTUS 11-én, 14 órakor

